

#Протест

Вестникът на активния човек

Издава се с дарения

Разпространява се бесплатно

11–17 ноември 2013 г.

www.facebook.com/vestnikprotest

Брой 15

България под робство

„Тоя луд беше единственият човек, който се осмели да протестира.“

Конституция на Република България Глава първа ОСНОВНИ НАЧАЛА

Чл. 1.

(1) България е република с парламентарно управление.

(2) Цялата държавна власт произтича от народа. Тя се осъществява от него непосредствено и чрез органите, предвидени в тази Конституция.

...

Чл. 8.

Държавната власт се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна.

НЕВЯРНО!

Така наречените „основни начала“, базовите принципи, същността на функциониране на държавата България, са неверни по своя характер и практическо естество. Правилни са единствено на думи.

В страната ни цялата власт не произтича от народа. Преди 10 ноември България беше „народна република“, но партийният елит беше единственият източник на цялата власт. Днес България по Конституция е парламентарна република, с разделение на властите, в която „цялата власт произтича от народа“. Последните две твърдения са толкова верни, колкото и това, че преди България е била народна република. Властта и днес е единна и неразделена. Изпълнителната власт се избира от законодателната, а съдебната власт е

Снимка: Тихомира Методиева

пряко зависима от нея. Двете власти не зависят от народа – при тях е суспендиран заявеният в член първи от Конституцията принцип на народна суверенитет.

Властите не са разделени и не произтичат от народа, а една от друга. Има ли надежда да изградим успешна демокрация и правова държава, да се напъваме да градим пазарна икономика и материално благополучие, ако липсват самите основи на демокрацията?

Липсата на тези фундаменти съсипе нашите права и с безконтролното създаване на монополи в страната. Приватизацията в България се случи задкулисно и доведе мафията на върха на най-големите предприятия, с което тя взе икономическите лостове и гордо пое кормилото на страната. Днес ние сме без избор и без свободата в основните и най-важните ни права. Можем да изберем от кой магазин да пазаруваме хляб, но трудно или почти не можем да изберем кой да ни предлага здравни услуги, кой да ни превозва, чии битови услуги да ползваме, чии медии да гледа-

ме. Демокрацията ни остава фасадна, а нашата несвободност – все по-голяма.

Проблемът за медиите винаги е особено труден и щекотлив за всяка държава, претендираща да отстоява европейски ценности и европейски закони. Заявеният от страната път изисква бдително общество, изисква от нас, гражданите, да бъдем активни и да мислим, когато четем и гледаме, да сравняваме и да търсим отговорност за лъжи и манипулации. България днес е на трагичното 88-мо място в света в класацията на „Репортери без граници“ за свобода на медиите. Къде ще бъде утре?

България през 2013 г. е изградила една освременена и рафинирана форма на социализъм. Бавно и постепенно в еуфорията на първите дни след 10 ноември 1989 г. ценностите на демокрацията бяха подменени, заменени с красиви слова, докато накрая се озовахме оковани във веригите на тоталитаризма на 21 век. Този, в който думите са празни, а съдържанието отдавна е погребано.

Затова протестираме. Защото нашата България не е тази България. Ние сме заявили, че утре ще е различна. Днешният 10 ноември може да постави новото начало. Ние нямаме ресурсите на властта, която използва цялата си машина за да потиска, заплашва, репресираща, разделя, манипулира. Но ние имаме нещо повече. Несравнимо по-голямо. Имаме истината на наша страна.

И Бог да пази България.

Марко се разлюти:

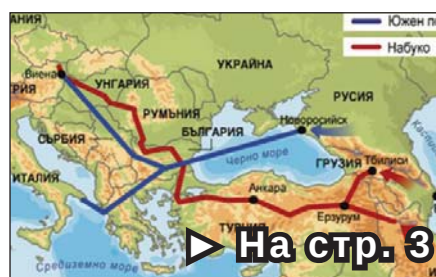
– Хайдутаци с хайдутаци – каза той, като се чешееше в тила.

После подържа още малко свещта пред долапа, погледа и си пошушна с едно неуловимо изражение на лицето:

– Лудите, лудите – те да са живи!

Па отиде пред иконостаса и зачини ниски поклони пред Божия образ. Той мълвеше някаква молитва, която не съществуваше в светчето му... Той се молеше за България!

(Иван Вазов, „Под игото“)#

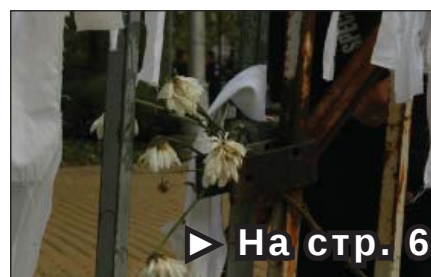
▶ На стр. 3

„Южен поток“, източни интереси

▶ На стр. 5

Окупацията на медиите

▶ На стр. 6

Що е то монопол...

Робство ли? Не, просто илюзия...

Веселин Ханджиев

Приятелю, мислил ли си някога какво е тъмнина? Ще ти кажа – тъмнина е просто дума. Дума, която ние хората сме сътворили за да назовем някак си отсъствието на видима светлина. Студ? По същия начин – само думичка, с която назоваваме липсата на топлина. А какво е робство? Дали робство не е просто дума, измислена от хората за да опише липсата на свобода? И, ако е така, тогава има ли робство тук, в България? През 21-ви век?

Не харесвам думата робство. У нас, и особено сред моето и по-предишните поколения, тази дума е тежко обременена от комунистическите учебници по история. Помните ли? Византийско робство, турско робство, фашистко робство и какво ли още не. Така че не, нека просто кажем, че в България свободата е силно застрашена...

Няма роб в историята направил революция. Нито един! Защото, приятели, свободата е състояние на духа човешки. Веднъж прозрял своето нещастие, веднъж прогледнал, робът, дори и окован, вече е свободен. Остава му единствено да се отърси от веригите, които го препъват. Но има и други окови, по-ужасни и от най-здравите решетки, по-ефективни и от най-тежките вериги. Те са невидими, и държат в своята хватка не тялото, а душата – създавайки илюзия на роба, че е свободен.

Илюзията на Избора

Представете си малко, тихо градче в северна България, разтърсвано единствено от гуляите

на местната мутра. Представете си човекът на средна възраст и неговият живот там. Къде може да работи? Има две фабрики – едната на кмета, другата на сина му. Има и три магазинчета, където работници не се търсят, защото в тях хората не пазаруват, а броят стотинки за да оцелеят. Има и един автосервиз, който за последен път е бил отворен целодневно по времето на новите москвичи. Какъв е изборът на тези хора? Могат ли да протестират? Пред кого? Пред кмета?? Че нали утре остават без работа и без жалкото подаяние наречено заплата.

О, тези хора имат избор, но той е илюзорен. Да водят съществуване на ръба на оцеляването там, на село, или да отидат в големия град. Където на никой за нищо не са нужни, и където пак ще трябва да се молят за стотинки. А пък там, представете си пенсионера от крайния квартал. Единственият избор, който той има, е в кой от лъскавите офиси на Монополиста да си плати за услугите – ток, вода, парно. Илюзия! Вместо да създаде конкурентна среда, като предпоставка за разбиване на монополите, правителството тегли нови и нови заеми за да ги подхранва илюзията.

Илюзията на Словото

Има такава класация – свобода на медиите. България се срина от 35-то място в света през 2003-та до 87-мо тази година. Ако числата нищо не ви говорят сами по себе си, ще ви кажа само,

че това е катастрофална разлика! Например, в момента пред нас по свобода на печата, се нареждат страни като Косово и Гвинея! Направете си изводите сами, и винаги когато си пускате вечерните новини имайте едно на ум – може би ви лъжат?

Пътят надолу е ясен. С годините мафията, сраснала се с властта, изкупуваше вестници, телевизии, интернет сайтове, рекламни агенции, и т.н. В един момент се оказа, че повече от половината медии у нас са пряко или косвено зависими от нея. В резултат от това, когато на булевард "Цариградско шосе" излязат тридесет хиляди на протест срещу правителството, на другия ден вие ще прочетете че са били „няколко стотин“, „малобройна група“, „платени лумпени“, „поддръжници на опозицията“, ...и всякакви такива глупости, но не и самата истина. Иначе в България има много вестници, повече от достатъчно телевизионни канали, новинарски страници никнат в интернет като гъби. Илюзия...

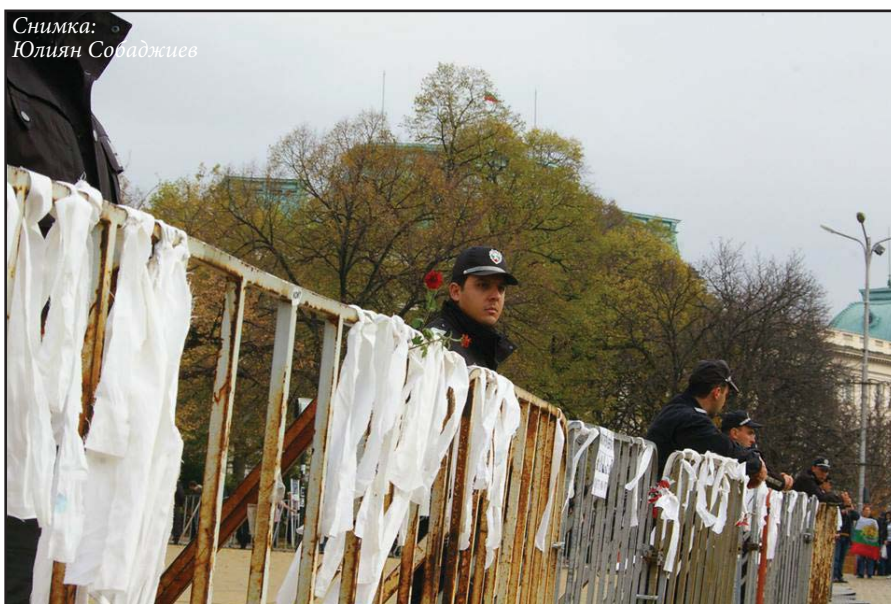
Илюзията за Защита

Имаме си всичко. И закони, и съд, и полиция, и прокуратура. Ако не вярвате, идете и scuпете нещо. Или хвърлете домат по парламента. Десет минути по-късно ще пишете обяснения в районното. Но, откраднете десетки милиони от бюджета под формата на „държавни поръчки“, и ви гарантирам овации на държавно равнище. Понякога имате ли усещането, че основната роля на полицията е да пази управляващите и техния комфорт? Да, точно така, цялата правосъдна и силова система у нас играе по-скоро ролята на надзирател в затвор, отколкото на защитник на естествените и законите права на гражданите. Тя с готовност ще се намесва до толкова, до колкото шумът от улицата и недоволството от дребната престъпност застрашават комфорта на олигархията. А самата олигархия, е ... тя не съществува, нали така?

Илюзията ...

Те са най-коварните окови, защото държат в плен съзнанието на човека. Робът не знае, че е роб! Той не знае, че всичко може (и трябва!) да бъде по-различно, по-добре. Тези невидими окови са стари, много са, и са създавани с десетилетия от една, не много голяма, клика от последници на БКП и слугите им от ДС. Социалните помощи? Илюзия! Хора, това не са помощи, това са подаяния! Не може да има социална политика в държава, където един глас на изборите струва тройка с гарнитура и бутилка бира. Илюзия за образование, илюзия за култура (чалгата не е култура!), илюзия за прогрес (call-центровете не са индустрия!), илюзия за Европа (Халкидики не е на Ривиерата!), илюзия за свобода. А напоследък виждаме и как управниците създават, буквално пред очите ни, поредните фалшиви истини – илюзията за народа, който ги подкрепя, и илюзията за морал – въдворена в марионетката Бареков!

Но, приятели, нищо не е загубено! Всички тези илюзии ще се изпарят в рамките на дни и часове, но **само** ако успеем да се преборим с тяхната царица – Илюзията, че винаги ще бъде същото!#

Снимка:
Юлиян Сиваджиев

„Южен поток“, източни интереси Кой печели?

Михаела Лазарова, Пенко Пенков

В началото на месеца, след продължила близо 4 часа среща между премиера Пламен Орешарски и шефа на „Газпром“ Алексей Милер, стана ясно, че България ще участва в изграждането на газопровода „Южен поток“. Това действие на кабинета повдигна много въпроси, които все още чакат отговори.

Какво е „Южен поток“?

Проект за транспорт на природен газ между Русия и Италия. 900-километровият газопровод е с начало в Джубга, Русия, и преминава по дъното на Черно море до Варна. На Балканския полуостров се разклонява и достига до Южна Италия през Гърция и Йонийско море и до Северна Италия през Сърбия, Унгария и Словения, с разклонение до Австрия.

Българският участък ще струва 3.5 млрд. лв. (през 2008 година струваше 1.5 млрд. лв., а сега, през 2013 година, набъбна до въпросната сума) – за сравнение, целият проект е на стойност 16.5 млрд. лв. Според Орешарски и министъра на икономиката и енергетиката Драгомир Стойнев България няма да влага пари в него, всичко ще бъде със заеми, гарантирани с бъдещите приходи от газопровода. Така ли е обаче?

За изграждането на нашия дял Българският енергиен холдинг (БЕХ) ще вземе заем в размер на 620 млн. лв. от „Газпром“ за срок от 22 години, при лихвен процент 4.25%. А щом този заем се получава от БЕХ, то го връщаме всички ние. Самият БЕХ е сериозно задлъжнял и към момента, а за капаз наскоро пое и нова част от задължението на „Топлофикация София“ към „Булгаргаз“. Не е съвсем ясно колко са предполагаемите приходи от тръбата за България и от кога ще се акумулират – според очакванията „Южен поток“ следва да заработи на пълни обороти най-рано през 2018 година. България няма да получава дивидент преди това да се случи. А разходите по лихвите не се покриват от дивидентите и това поставя под съмнение българският национален интерес в „Южен поток“.

Как гледа на това Европа?

За Европейския съюз този проект не е приоритет – преди време се отказа финансирането му с мотива, че газопроводът не дава достъп до нови енергийни източници и че не повишава конкурентоспособността на енергийния пазар. След стискането на ръцете за него между Русия и България Европейската комисия деликатно припомни, че той трябва да бъде съобразен с европейското законодателство. На практика, след удължаването на мораториума върху земята, „Южен поток“ е следващата стъпка на отдалечаване на България от ЕС. Проектът започва без освобождаване от правилата на „Третия енергиен пакет“, изискващи осигурен достъп на трети страни до инфраструктурата на проекта и диверсифи-

Снимка: novini.bg

кация, т. е. страната ни трябва да реши дали ще се връщат назад към близките руски връзки, или ще върви напред към правилата на вътрешния пазар на Европа.

Интересен момент е, че все още не е достъпен договорът за „Южен поток“ (Стойнев заяви, че ще бъде оповестен след подписването му) и всичко е сякаш на ниво инвестиционни намерения. По тръбата ще тече зависимост и политика, не газ, като дори не става дума за интерес на руската държава, а за руски корпоративен интерес на наша територия. Широко оповестените от министъра на енергетиката двустранни газови доставки между България и Румъния не са реални, тъй като няма техническа възможност. Знае се, че по тръбите ще тече газ само от юг на север, т.е. България по никакъв начин няма да диверсифицира газовите си доставки заради разликата в налягането на двете газопроводни системи и в проекта за интерконектор няма предвидена компресорна станция от румънска страна, която станция да изтласква газ към България. Т.е. газ към България от Румъния няма как да потече, това е добре известно.

Какво ще последва за страната, ако се окаже в ситуация на спрян проект поради неспазване на „Третия енергиен пакет“ и диверсификация, а „Газпром“ реши да ни съди за неустойки? Има съмнения за гаранциите на добрите корпоративни практики, чистотата на обществените поръчки, свързани с проекта, как са защитени

интересите на „Булгартрансгаз“ – дружеството, което е 100% държавна собственост и изплаща дивиденди в полза на бюджета, защо за „Южен поток“ България приема руско финансиране, а отказва такава за проекта АЕЦ „Белене“, има ли клауза „Доставяш или плащаш“, т.е. валидно ли е условието транзитни такси да се дължат, дори когато доставчикът не доставя обещаните от него количества газ?

Ситуацията с „Южен поток“ се представя от правителството като изумителен успех, но фактите показват, че договор няма. Заем обаче има. Проектът твърде много наподобява АЕЦ „Белене“. Руският заем в размер на 620 млн. евро и облигационният такъв на стойност 500 млн. евро, който емитира БЕХ именно с цел покриване на заължения, свързани със строителството на АЕЦ „Белене“, правят общо над 1,120 млрд. евро за сметка на гражданите. С проекта руските корпоративни интереси са циментирани чрез България, тъй като през 2015 година се очаква САЩ да станат най-големият енергиен износител, което сериозно притеснява руската страна и по тази причина е настояването на Русия на всяка цена да даде заем на страната ни за газопровода.

С „Южен поток“ правителството показва, че е извън голямата външна политика. Освен това на вратата чука нова газова криза, подобна на тази от зимата на 2009 година, поради задълбочаващия се конфликт между Русия и Украйна.

КОЙ всъщност печели?

През лещите на реалността

В изпразнената от съдържание логоцентрична контрадържава демиурзите на подмяната 45 + 24 години изграждат контраструктури и контраконструкти, които да имитират разума, думите, институтите, ценностите, морала, смисъла и мисълта чрез контраразум, контрадуми, контраинститути, контраценности, контраморал, контрасмисъл и контрами-сьл.

Контра – произволният – семантичен – знак – по – избор е извратена имитация, а не антоним, което води до една имитативна реалност, която спокойно можем да наречем контрареалност.

В тази контрареалност срещу протестите са изправени контрапротести, за да е ясно кое срещу кое е позиционирано. Оста протестиращи-правителство е извъртяна така, че да изгуби напълно какъвто и да е било смисъл и цел, а противопоставянето вече е смисъл срещу контрасмисъл.

В същата контрареалност срещу студентите са изпратени контрастуденти, а на Деня на будителите контрапразнуват контрабудители, които идват от Контрасофия с автобуси. Срещу учените застават контраучени, а срещу младежите – контрамладежи.

В университетите протестираят контрапенсioni и контраспортисти.

В ефира срещу дебатиралите са изпратени контрадебатиралци, които с контраргументи

контрадопринасят към контраистината.

Срещу контрабългарите, които навлизат през границите от обкръжаващата ни Контрабългария, се изправят контрамангали, контрапедераста и контрабежанци, които с контрапразнични манифестации изразяват своята контраподкрепа за контрабългарщината.

Из цялата държава се лее контрареч на любовта, която, естествено, не подлежи на санкциониране по член 162 от НК, защото той е за речта на омразата, а контролюбовта не е омраза. Тя просто е друга любов.

Престъпниците не съществуват, защото няма противозаконни прояви, а само контразаконни, съвсем в контрадуха и контрасмисъла на закона. Ако нещо е противозаконно, то е извършено от контрабългарин.

Срещу медиите излизат контрамедии с контрастатии, контраразследания, контраоткрития, контрасписъци, контраанекдоти и отворени контраписма от контрапознати контраграждани.

И така нататък.

Ако всичко по-горе описано няма никакъв смисъл и звучи объркващо, то значи може би все още ви е останал някакъв здрав разум. Или отдавна живеете в Контрабългария.

Препубликуваме текста на Магдалина Генова от блога ѝ „Нервната акула“

Снимка: Магдалина Генова

Гласовете на протеста

Никола Пашов

Протестирам, защото повече няма накъде – управлява ни една партия в много варианти. Протестирам заради младите хора, които не искат да живеят повече по този начин. Надявам се вие в столицата да дадете урок на samozабравилите се политици, и да заредите и нас в провинцията. Необходима е реакция срещу това правителство на „старите мутри“, които управляват чрез нахалството си.

Протестното движение трябва да продължи да съществува и действа до пълната победа на истинското гражданско общество в България. Иначе ще се обезличим като нация и народ!

За съжаление, аз имам крайно отрицателно отношение към институциите в България, едва ли бих могъл да бъда полезен с мнението си дали с тях може да се комуникира. Диалог с тази власт, при нейното лицемерие и наглост, е невъзможен. Имам обаче голямо доверие в младите хора! Само те могат да динамизират, държава и държавност и да променят статуквото на лицемерието на вечните управляващи!

Подкрепям безусловно исканията на протеста и засега формите за изразяване на граждански протест ме задоволяват. Разчитам на улицата, на непрекъсната окупация на „техните“ институции! Нужни са само постоянство и търпение, а онези, които не вярват в промяната, следва да бъдат убеждавани с пример. Напоследък назряват проблеми, като тези със сирийските бежанци, и хората се питат – не е ли редно да се взаимодействуват с властта в такива кризисни случаи.

Въпросът с бежанците е международен, не би следвало да се занимаваме толкова с него. По-опасен е българинът, който вътре, в самия себе си, е бежанец от собствената си съвест. Неверието в себе си, убеждението, че нищо няма да се промени, е далеч по-страшно.

Истинският път е само напред.

Както казва проф. Марко Семов в „Народопсихология“, „...Революцията не изяжда всичките си чеда. Тя изяжда само онези, които са най-истински, които са най-откровено нейни и най-всеотдайно са воювали за нея. Другите минават някак си покрай пламъка ѝ. Претворяват се, съобразяват се, нагаждат се към новите условия – и оцеляват.“

Протестът и окупацията трябва да продължат, другото е суета! Трябва да продължите! Трябва да продължим навсякъде! Иначе сме загубени! Моят начин е да бъда активен в интернет, по улиците на моя град Смолян, по селата и махалите, където ходя, по планината ни! Там, където хората оредяват от ден на ден!

Да живее България и нейното младо гражданско общество!#

Окупацията на медиите

Миряна Захариева

Или за малцинството, което мародерства над мнозинството

От 14-ти юни насам, протестът ни целенасочено е обвиняван в малобройност: „малко сте, не представлявате народа“, „нас милиони са ни избрали, няма да подадем оставка заради няколко стотин в центъра на София“, „няколко студенти пречат на хиляди да учат“ и пр.

Това е само една от многото манипулации, които се опитаха да ни пробутат управляващите. Манипулация е, първо защото цифрите са силно занижени (използват лъжливи данни) и второ защото ни втълпяват, че е необходимо мнозинство, за да се осъществи (и дори, за да е нужна) промяна. Лъжа, подмяна, изкривяване...

Истината е, че всичко това е в полза само на шепата хора, които имат частен икономически интерес. Хора, които живеят на гърба на народа и се ползват с особени привилегии пред властта. Те са истинското малцинство, което мародерства над мнозинството. Те се опитват да ни делат на София и провинция, цигани/турци и българи, християни и мюсюлмани, леви и десни. Тактиката е да припознаем враг в лицето на своите и да отвлечем вниманието си от истинското зло, от автентичния враг.

И всичко опира до пари. Пари и власт. Пари, за да можеш да си купиш повече власт и власт, за да придобиеш повече пари.

За инструментите на властта

В Тълковния речник четем „Власт е силно влияние, изразено в право и възможност за разпореждане и контрол, подчиняване на волята.“ Волята се подчинява със средства на комуникация и убеждение. Масовата воля – със средствата на масовата комуникация. И така логично стигнахме до извода, че за да имаш влияние над мисленето на хората, трябва да използваш медиите за това. Когато обаче истината не е на твоя страна, единственият начин да използваш медиите, е като ги притежаваш.

За медиите и тяхната собственост

Телевизията и вестниците са едни от най-влиятелните медиите. Неслучайно тяхната собственост често е неясна. В брой 3 публикувахме

списък с медиите, с които е свързан Делян Пеевски. Разбира се, името му не фигурира никъде в документите за собственост на тези медиите. Аз, читателю, не разполагам с черно тефтерче, което избличава него или Цветан Василев, но си задавам въпроси и се опитвам да мисля логично. КОИ има интерес да поддържа статуквото? КОИ има интерес българинът да се интересува само от клюки? КОИ има интерес да насажда омраза и разделение сред народа? КОИ има интерес настоящото нелегитимно правителство да остане на власт? КОИ има интерес да дискредитира личностите на протеста? КОИ има интерес да изчисти образа на иначе успелия 33-годишен мъж? КОИ?

Феноменът Барексов

Една интересна личност е бившият водещ на сутрешния блок на bTV Николай Барексов. Неговата съдба е показателна за ролята на медиите в обществените процеси. bulgariandemocracy2014.com обобщава съдбата му кратко и ясно:

„Телевизионен водещ, известен с непрофесионалното и неетичното си поведение, най-често в полза на управляващи и сенчести бизнесмени. Кумец на Бойко Борисов, близък до Делян Пеевски и Цветан Василев, от лятото насам Барексов подготвя влизането си в политиката с антиевропейска платформа, подкрепяна от ВМРО и други ксенофобски организации. В момента организира скъпо струващо турне с неясно финансиране, както и фалшификат на „Града на истината“, станал известен като „Град на лъжата“.

За Интернет и свободата

Телевизията е изключително скъпа медия, печатането и разпространението на достатъчно количество вестници също. Това обяснява и защо тези два вида медиите са изключително подвластни и зависими от хора, които разполагат с много пари.

Интернет за разлика от традиционните медиите е свободно пространство, където можеш да споделиш всичко с целия свят без това да ти струва почти нищо. Така той стана и основна трибуна на протестите и мястото, където излязоха много неудобни за властта истини. Свободата на Интернет дава възможност на ВСЕКИ да каже ВСИЧКО. Това, разбира се, се използва и с корисни цели. Много лъжи също се тиражират ежедневно и много хора попадат в тяхната клопка.

Вместо заключение

Те имат пари и власт. Имат медиите. Но ние

Гаф на седмицата

1. Милен Манолов – бившият съпруг на Мая Манолова, пое ГКПП – Гюешево без конкурс

Макар да е с дългогодишен стаж в системата и да се ползва с доверие в средите, принципът на назначения остава силно съмнителен. В митниците назначенията вече няма да се правят с конкурс, обяви бившият им началник Ваньо Танов.

2. Новият шеф на Държавен фонд „Земеделие“ Васил Грудев не е доктор на науките

Новият шеф на Държавен фонд „Земеделие“ Васил Грудев не е доктор на науките, както твърди в биографията си. Според официалната му биография, публикувана в страницата на ДФВ, той „през 2005 г. става доктор и асистент към Юридическия факултет на университета „Robert Schuman“ в Страсбург, Франция“. Официално запитване на Биволъ обаче показва, че в централния депозитар на дисертациите няма никаква следа от негов научен труд. На запитване до университета се получава отговор, че същият има завършена магистърска програма. (Източник: Биволъ)

3. Властта скрила досъдебно производство срещу скандалния горски Петко Арнаудов

„Срещу Арнаудов няма образувани досъдебни производства и не е осъждан за престъпления от общ характер, за което са предоставени съответните документи“ – така Министерството на земеделието и храните мотивира на 21 август оставането на поста шеф на горско стопанство Царево на скандалния бивш кмет.

Не е ясно какви документи са представени и от кого, но е факт, че към посочения момент срещу Арнаудов е все още в ход досъдебно производство за престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (престъпление по служба на длъжностно лице), образувано на 23.04.2012 г. Досъдебното производство е прекратено чак на 10.10.2013 г. (Източник: Биволъ)#

имаме истината. Това оръжие не могат да ни отнемат. От нас зависи да го използваме в пълнота.

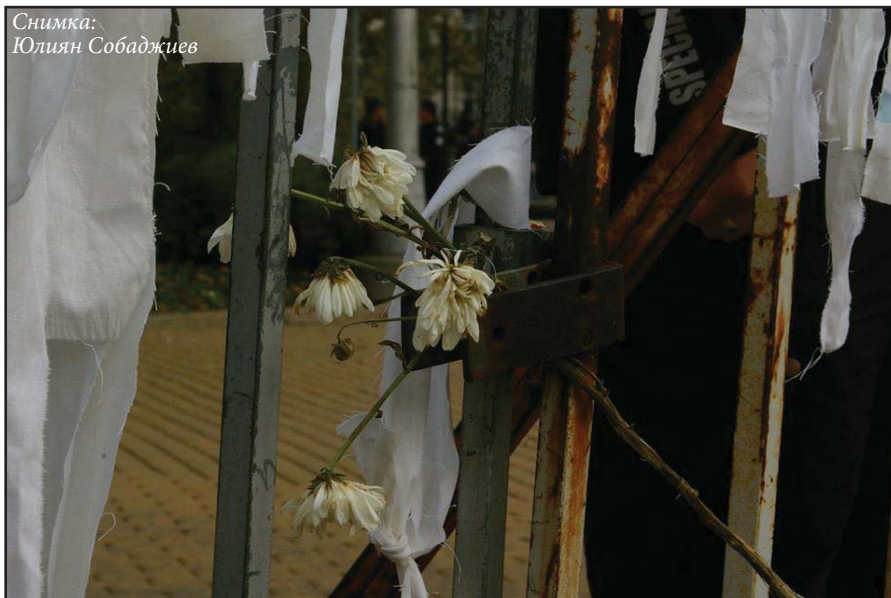
С колко радост, драги ми читателю, бих извела списък с медиите и автори, които винаги казват и ще казват истината. И не се съмнявай, че тоя списък щеше да започва с вестник „Протест“. Но не. Нямам такъв списък. Нито искам да имам. Не искам и за миг да си помисля, че ще чета писмо от някого и няма да се запитам „Кой ми пише? Защо ми пише? Какво иска да постигне и към какви действия ще ме тласнат неговите думи?“

Повече от всякога трябва да обръщаш внимание не на това КАКВО ти казват а КОИ и ЗАЩО ти го казва, КОИ стои зад дадено послание, в ЧИЙ интерес е дадена информация.

Съмнявай се във всеки и във всичко. Проверявай. Търси. Мисли.#

Що е то монопол и има ли почва у нас

Михаела Лазарова

Снимка:
Юлиан Собаджиев

Монополът произвежда уникален продукт, който няма заместител – потребителите нямат друга опция за ползването му, освен ако не го закупят от фирмата, която го произвежда. Друга фирма не може да пробие в съответния отрасъл, тъй като самите ресурси за производството на съответния продукт са недостъпни за нея поради ограничеността им, което означава, че цената им е висока. Отделно бариера са и издаваните от държавата лицензи и патенти – тя може да издаде на един, на друг – не, което ограничава конкуренцията. Монополът контролира и цената на съответната стока или услуга – няма съревнование с други на пазара, за да бъде тя формирана в резултат на търсенето и предлагането ѝ.

Какви са монополите според възникването си?

Естествен – възниква чрез естествени сили на конкуренцията. Това се получава, когато една фирма е в състояние да задоволи пазарното търсене при по-ниски разходи за единица продукция. Тя се превръща в единствен продавач и издига бариери за вход в отрасъла за всички останали. Тази ситуация е характерна за отрасли, в които е възможна икономия от мащаба, а конкуренцията е силно затруднена. Пример са водоснабдяване, топлофикация, железопътен транспорт и др.

Изкуствен (институционален) – причината могат да бъдат правителствени ограничения за навлизането на множество фирми в даден отрасъл (дейност). Законната защита на патенти, авторски права, издаването на ли-

цензи, отдаването на концесия за ползване на природни ресурси поставят фирмите в привилегировано положение спрямо пазара.

Част от монополите в България:

– Електроразпределителните дружества (ЕРП) – ЧЕЗ България, Енерго Про и ЕВН

ЕВН снабдява с електроенергия Югоизточна България (1.5 млн. клиенти) – част е от EVN AG, Австрия. Групата „ЕВН България“ се създава през 2005 година след приватизацията на енергийните дружества. Част от нея са „ЕВН България“ ЕАД, 100% дъщерно предприятие на австрийската ЕВН, „ЕВН България Електроразпределение“ АД и „ЕВН България Електроразпределение“ АД с по 67% собственост на австрийците и 33% на нашата държава, както и „ЕВН България Топлофикация“ АД, отново 100% собственост на австрийската фирма-майка.

ЧЕЗ обслужва Западна България от 2004 година (1.9 млн. клиенти), след придобиването на мажоритарния дял на „Електроразпределение Столично“ АД. Нейните фирми са „ЧЕЗ България“ ЕАД, 100% собственост на ЧЕЗ в Чехия, „ЧЕЗ Електро България“ АД и „ЧЕЗ Електроразпределение“ АД с по 67% собственост на чехите и по 33% на акционери, „ЧЕЗ Трейд България“ ЕАД и „ТЕЦ Варна“ ЕАД – и двете със 100% собственост на чешката ЧЕЗ.

„Енерго Про Варна“ ЕООД е наследник на немската ЕОН и оперира в Североизточна България. Част от нея са „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ АД (около 94%), „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“ АД (около 84%) и „ЕНЕРГО-ПРО Енергийни Услуги“ ЕООД.

– **„Топлофикация София“ ЕАД** е най-голямото дружество в страната и на Балканите. Създава се през 1957 година. През 2002 година става акционерно дружество (АД) – собственици са Столична община – 58% и Министерство на икономиката и енергетиката – 42%. През 2009 година става еднолично акционерно дружество – едноличен собственик на капитала е Столична община.

– **„Софийска вода“ АД** – през 2000 година Столична община сключва с фирмата 25-годишен договор за концесия за поддръжката на ВИК системата в столицата. Собствеността на „Софийска вода“ АД е на френската „Веолия вода“ С.А – 77,1%, и на „Столична община“ – 22,9%.

– **НЗОК (Национална здравно-осигурителна каса)** – държавен монопол. В момента управител е д-р Румяна Попова. Създава се през 1998 година със Закона за здравното осигуряване, започва да функционира на следващата година.

– **БДЖ (Български държавни железници) ЕАД** – създава се през 1885 година със Закона за железниците. Има пътнически и товарни превози.

– **„Булгартабак Холдинг“ АД** – лидер на пазара за цигари в България. Приватизирана е през 2011 година. Собственик става VTB Capital – поделение на руската държавна Внешторгбанк, но без да бъдат оповестени собствениците. Публична тайна е, че това са Цветан Василев, Делян Пеевски и Винпром Пещера.

– **„Нова Българска медийна група Холдинг“ ЕАД** – издател на вестниците „Телеграф“, „Монитор“, „Меридиан мач“, „Уикенд“, „Всеки ден“ и др., собственост на Ирена Кръстева, майката на Делян Пеевски.

– **„Лукойл България“ ЕООД** – през 1999 година възниква след приватизацията на Лукойл Нефтохим Бургас. Разполага с над 200 бензиностанции на територията на страната. Управител е Валентин Златев.

Това са част от монополите в страната. И малка част от историята на възникването им. Приватизацията в България се случи задкулисно и на парче – тя бе едно от стъпалата по пътя към върха на държавата, на който гордо се възкачи мафията.#

Монополът е пазарна структура със строго определен единствен продавач, който произвежда продукта без близки заместители. Монополът е пълно отсъствие на конкуренцията. Думата е от гръцки произход и означава Продавачи самик (μόνος = сам, единствен; πωλώ = продавам). Ако една-единствена фирма предлага и продуктът няма заместители, тя е абсолютен монопол. В практиката се говори за монополизация на пазара, дори когато продавачът не е един. В такъв случай понятието се използва като синоними на монополна сила или монополна власт, реализирана чрез възкачи върху пазарната цена.

(Източник: Уикипедия)

Димитър Илиев: Ранобудните умиха лицето на цялото свое поколение

Гл. ас. д-р Димитър Илиев, преподавател по старогръцки език и романско езикознание, Катедра по класическа филология към ФКНФ при СУ и един от стотиците преподаватели, подкрепящи студентите в техните искания и действия.

Снимка: личен архив

#: Какво е за теб протестът?

Протестът трайно присъства в моя живот. От свирепата Виденова зима през природозащитните флешмобове от 2007 и 2012 година, после февруарските събития, та чак до днес. Това, което напоследък наричаме „задулисие“, влияе злокачествено на държавата ни не от вчера и не от вчера гражданите се опитват да му противостоят. Разликата сега е, че наглостта на „онези горе“ нарасна до степен, в която дори вече не се и опитват особено да се прикриват. И отвращението сред хората е неимоверно.

#: Какво мислиш за окупацията на Ректората?

Окупацията е също отколешна и често използвана форма на несъгласие. Да, тя нарушава нормалното функциониране на окупирания сграда, но протестът е протест, когато създава неудобство. Непречещ никому протест е безсъдържателна имитация на гражданска активност като казионното БЗНС или изборите по времето на социализма.

Още не съм видял ясно оформено мнозинство недоволни от положението в Ректората (забележете, за многобройните останали сгради на Университета дори не става дума, те функционират нормално). Повечето от онези хиляди студенти и преподаватели, от чието име все някой се наема да говори, са доста пасивни като за хора, убедени, че са накърнени правата им. Люде, горещо желаещи да не им се прекъсва учебният процес, се появиха веднъж, и то в почивен ден, покрещяха цензурни изрази, повредиха университетско имущество, а статусът им на студенти на Софийския университет така и остана неизяснен... Иначе мисля, че реално пропуснати ползи от създадената ситуация няма да има, това е въпрос на административно решение, например удължаване на семестъра. За истински ученолюбивите това не би било проблем.

А дори до Ректората достъпът не е напълно спрял и сега. Колегите и слушателите влизат след легитимация. Правилата вътре, които се съблюдават с впечатляваща организираност, са: забрана за внасяне на алкохол и тютюн, политическа агитация, насилие и говор на омразата, опазване на университетското имущество и строго следване принципа на универ-

ситетската автономия. Все неща, към които трябва да се придържаме по-плътни и в нормалното си академично ежедневие.

#: Преподавателите подкрепиха студентите. Какво следва?

Диалог с мълчаливото мнозинство от съгражданите ни. Отявлените защитници на този Парламент и това правителство не са никак много. Доказват го анемично-бутафорните публични прояви в подкрепа на властта. Студентите от 272-ра аудитория в момента имат доста по-сериозно обществено одобрение от всички държавни институции, доверието в които е докрай проядено. Хората недоволстват от положението си тихо, частно и битово. Трябва да ги убедим, че има смисъл да проявят недоволството си активно.

#: Какво казват студентите?

Казват: „ние сме будни, следим ви“. Метафориката на „будността“ в събитията през последните седмици не е случайна. Мнозина бяхме скептични относно гражданския потенциал на по-младите поколения. Но ето, че и това поколение не спи и изживява своя радикален протестен жест след дълго затишие. И този път дава заявка, че знае какво прави и няма да се остави лесно да бъде употребено.

#: Манипулациите и преместването на фокуса – как се преодоляват?

Принцип в лингвистичната прагматика е, че вземащият думата, особено когато е пръв, има власт да моделира понятийната рамка на диалога. И дори цялостната фонова картина на света, която се подразбира от диалогичните. Това крие в себе си колосална мощ, но е и капан. Преди всичко трябва да задаваш въпросите пръв. И не си длъжен всеки път да отговаряш, ако ти отвърнат с въпрос. Те, овластените с мандат от нас, трябва да влязат в обяснителен режим. Не да питат нас защо сме недоволни, защо сме така малко, или пък така много, бива ли да сме толкова арт, или пък толкова радикални (доколкото може да бъде радикален кроткият българин, който, слава Богу, не е виждал какви сериозни улични сблъсъци стават по света).

Но освен стария трик на овластенения насилник да прехвърля вината върху жертвата си има и нещо друго. Насреща са майстори на агитацията и пропагандата. Те знаят как да подменят неусетно същината на разговора. Тук истинският въпрос съвсем не е „за“ или „против“ окупацията като форма на гражданско неподчинение. А „за“ или „против“ заявените искания за разпускане на сегашния Парламент, в който и управляващи, и опозиция се държат по-нелепо и по-невъзпитано от 20-годишните окупирани Ректората. Колцина са хората в България, които няма да се съгласят с това?

#: Най-големият успех на Ранобудните студенти, според теб?

Преди сесия обикновено казвам на студентите си да се разберат помежду си за дата и час на изпита, удобни за всички. Често ми връщат отговора: „Решете го Вие, защото не можем да постигнем съгласие“. Този начин на мислене винаги ме е плашил сериозно. Е, Ранобудните умиха лицето на цялото свое поколение. Те се заявиха като общност с ясна цел, самоуправляват се успешно, взимат трудни решения и носят отговорността за тях. Това само по себе си е уникален за България социален опит. И аз вярвам в тях!#

Носете си новите дрехи

Носете си новите дрехи, момчета –
падаме, както ходим,
умираме, както спим.
Въпросите на тая планета
я решим,
я не решим...

Но не казвайте: утре ще бъдем красиви.
Не казвайте: утре ще бъдем щастливи.
Не казвайте: утре ще бъдем, ще бъдем...
Ще обичаме утре,
утре ще бъда любим.
Носете си новите дрехи, момчета,
падаме, както ходим,
умираме, както спим.
Не казвайте: утре ще почнем голямото,
днес да спечелим пари за прехраната.

Не казвайте: утре да бъдем честни,
днес тихичко
ще се проврем...

Носете си новите дрехи, момчета,
ходейки падаме,
сънувайки мрем.

Не казвайте: утре с вик на площада
ще кажа истината, после – на кладата!
На кладата, но утре. А днес потърпете,
днес се налага
да премълчим...

Носете си новите дрехи, момчета –
падаме, както ходим,
умираме, както спим!

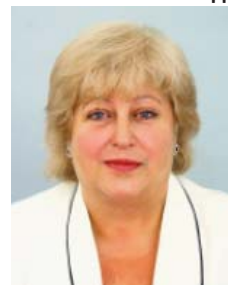
Стефан Цанев

ЛИЦАТА В ПАРЛАМЕНТА

В рубриката „Лицата в Парламента“ показваме физиономията на нашите „представители“. Често при излизане от сесия или комисии ние не знаем дали пред нас е депутат или обикновен чиновник или експерт. Нека всеки един да познава „избраниците“ ни и при среща с тях да им каже лично какво мисли за управлението на страната и какви идеи има за бъдещето на България. Нека тези хора най-после излязат от анонимност и да запомнят своите отговорности на депутати в българско Народно събрание. Нека помнят, че с голямата власт идва и голямата отговорност и отчетност пред истинския суверен на властта в България – народа!

(Снимките са взети от сайта на Народно събрание.)

ВАЛЕНТИНА ВАСИЛЕВА БОГДАНОВА

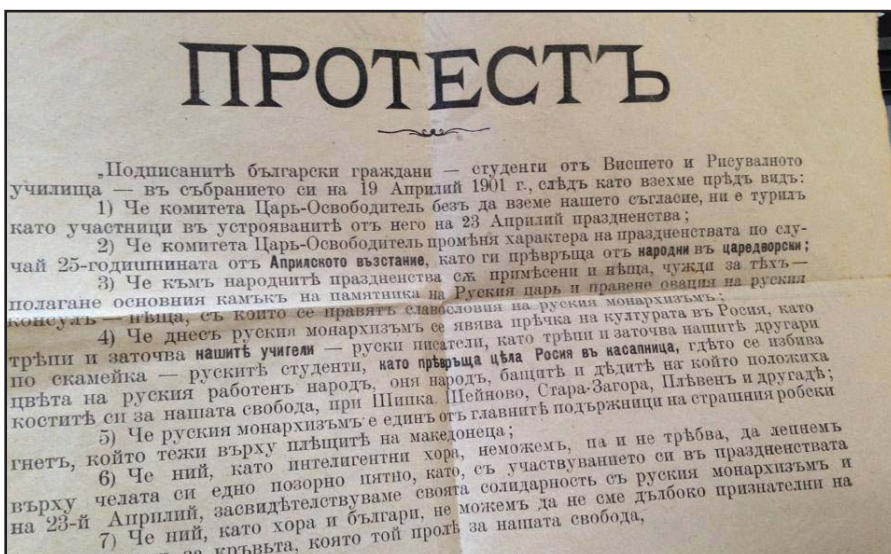

Дата на раждане: 25.06.1960 г.
Нови Искър – Курило
Професия: преподавател
Езици: френски, руски
Избрана с политическа сила:
КП „Коалиция за България“ 26.61%
Изборен район: 25-СОФИЯ 3
E-mail: valentina.bogdanova@parliament.bg

ВАЛЕРИ МИРЧЕВ ЖАБЛЯНОВ

Дата на раждане: 24.10.1965 г. София
Професия: преподавател
Езици: английски, руски
Избран с политическа сила:
КП „Коалиция за България“ 26.61%
Изборен район: 21-СЛИВЕН;
E-mail: valeri.jablyanov@parliament.bg

Вестник „Протест“ навърши 113 години

„Злото е нещо, което дава страхотни облаги, затова вие не можете да го изкорените, може да го ограничавате непрекъснато. Лошото е, че за неговото ограничаване са необходими непрестанни, ежедневни усилия. Както ви казах, освен неблагоприятни може да се окажат и опасни. Ако и в бъдеще се опитвате да спирате злото, бъдете сигурни, че ще платите цена. Злото няма да изчезне, въпреки това си мисля, че си струва тази борба. Защото както ви казах, когато гледаме само лоши примери, ние постепенно се подаваме. Благодаря ви, че сте останали и наистина евала.“

Открихме в архивите вестник Протест от 1901 г. (благодарим на Виктор Димчев за находката). Ясно осъзнаваме, че промяната не започва и не свършва с един акт на протест. Тя е процес и изисква участието на всеки един от нас. За да се наречем един ден свободни.

Доц. Кристиан Таков,

СУ „Св. Климент Охридски“, в лекция пред окупиралите студенти (пълното изказване можете да намерите на интернет страницата на Протестна мрежа www.protestnamreja.bg)

Вестник Протест е част от Протестна мрежа (www.protestnamreja.bg) и се издава с доброволния труд на екипа:

Георги Илиев
Жюстин Томс

Мартин Райчинов
Миряна Захариева

Михаела Лазарова
Поликсения Ангелова

Христо Йовев
Юлиан Собаджиев

Вестник „Протест“ разчита на теб, читателю, за своя тираж и разпространение. Той се финансира изцяло от доброволни дарения, отчет за които даваме на сайта на Протестна мрежа. Искаме вестникът да достигне до възможно повече хора, затова прочети и предай нататък. Разпечатай и подари. Изпрати в електронен вид. Стани наш активен разпространител в твоя блок, квартал и град. Очакваме новини за протеста и от твоя град: vestnikprotest@gmail.com